

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

אחיות וגיסות

נצא מן המעגל המשפחתי המצומצם ונדבר על מעגל רחב יותר, אודות התערבות המשפחה הפחות קרובה - האחיות והגיסות.

עברה יותר מחצי שנה וציפי עדיין לא בהריון. בהזדמנות הראשונה שכולם נפגשו לאירוע או חג, ישבו כל הגיסות בפאנל אחד ודיברו. לפתע ציפי עברה מולן... כמובן שכולן עשו לה 'סקירה' מכף רגל ועד ראש... אחת מהן לחשה לגיסתה: היא קצת השמינה, לא? מה פתאום, היא עדיין לא בהריון, ענתה לה השנייה. ולאחר זמן, כשכולן ישבו יחד וביניהן גם הכלה החדשה, התפתחה ביניהן 'שיחת נשים'. אחת הגיסות פנתה לכלה החדשה ואמרה לה משפט מזעזע: את כנראה עדיין לא בהריון, אבל כולנו כאן נשים, ואפשר לדבר פתוח על הכל...

תופעה מזעזעת זו נפוצה מאד בקרב חוגים רבים וצריך לדעת שאין שום היתר לשיחות מעין אלו. יש כאן חדירה בוטה לתחום הפרט, חוסר צניעות משווע, וחשיפה של חיי הבעל או הבעלים של המשתתפות בשיחה. הכלה החדשה, מרוב מבוכה ולחץ, ענתה בתמימות על כל שאלה, כי לא היה לה את האומץ לקום וללכת.

הדבר נכון גם לגבי האחיות. החשיבה הזו, שהאחיות נמצאות בקרבה ראשונה לכלה, אינה הוראת היתר לפתוח נושאים מעין אלה ולשוחח עליהם. לפעמים קורה שבני הזוג מתקשים בעניינים אלו ורוצים לקבל עזרה. בכל מקרה אסור להם לפנות למשפחה בשום פנים ואופן, אלא למדריכות ומדריכים מקצועיים כדי לקבל הכוונה נכונה. זאת ועוד, עצם ההתעניינות המיותרת מצד המשפחה הקרובה או הרחוקה בנושאים אלו עלולה להכניס את הכלה ללחצים ומתחים. ודבר ידוע הוא שכאשר האישה נמצאת בלחץ גלוי או סמוי, המנגנונים מתפקדים באופן לא תקין והאפשרות להיקלט להריון הולכת וקטנה. כל מה שאמרנו נכון גם כלפי האחים והגיסים שאולי באמת רוצים לעזור אבל למעשה גורמים נזק לזוג הצעיר.

אמסור לכם עצה שקיבלתי מהרב שהדריך אותי לחתונה. לרב היה נסיון גדול בהדרכת חתנים ובמתן פתרון לקשיים שלאחר החתונה. הוא אמר שאם אין הריון לא צריך לרוץ לרופאים עד שנה וחצי ואפילו שנתיים אחרי החתונה. הסיבה העיקרית היא, שלוקח זמן עד שבני הזוג מתרגלים זה לזו ונרגעים מהמתח ומגיעים לאחדות. ובמקרים רבים המתח הזה מעכב את ההריון.

פרשת השבוע

המפגש הגדול

"הצילני נא מיד אחי מיד עשו, כי ירא אנוכי אותו פן יבא והכני אם על בניס". אחרי 22 שנה שהיה יעקב בבית לבן ונשא את נשותיו והוליד את השבטים הגיע הזמן לחזור לארץ ישראל. אבל בארץ ישראל מחכה לו אחיו הגדול עשו שלא שכח שיעקב לקח את בכרותו ואת ברכותיו לפני שברח ללבן. המפגש הזה מאד מסוכן ואי אפשר לדעת מה יהיה בסופו. לכן יעקב אבינו מתכוון בשלשה דרכים: לדורון, לתפילה, ולמלחמה.

נתבונן בתפילת יעקב שביקש מהקב"ה שיצילהו. "הצילני נא מיד אחי מיד עשו", מפני מה יעקב אבינו כופל את דבריו "מיד אחי מיד עשו"? כולם יודעים שיש לו רק אח אחד. אלא ביקש יעקב מהקב"ה שיצילהו בן אם עשו מתנהג כאחיו ומראה אחווה וסימפטיה ובין אם הוא מתנהג כעשו הרשע שבא למלחמה עם צבא וכלי נשק. קוראים יקרים מתי עשו יותר מסוכן, כאשר הוא מופיע "כאחיי" או מופיע "כעשו"? כמובן שאחי יותר מסוכן שהרי אם הוא מופיע כעשו אפשר לראות את האויב להכיר אותו, לדעת באיזה כלי נשק הוא משתמש ולהפעיל טקטיקות ואסטרטגיות, שהרי רואים מולנו את האויב. אבל אם הוא מופיע כאחי אי אפשר לדעת מתי תהיה ההתקפה וקשה מאד להתגונן מפניו. לכן הקדים יעקב אחי לעשו כי שם המלחמה קשה יותר.

ובאמת כאשר נפגשו יעקב ועשו התגלה עשו כמו אחיו שנאמר: "וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפול על צואריו וישקהו..." בתורה המחלה ישקהו יש מעליה נקודות, ומפני מה? אמרו חז"ל אל תגיד וישקהו אלא וישכחו – עשו ניסה לנשוד את יעקב. ועל זה אמר החכם מכל האדם "נאמנים פצעי אוהב ונערתות נשיקות שונא" כלומר כשהאוהב שלך פוצע אותך ומוכיח אותך זה הרבה יותר טוב מאשר השונא מנשק אותך, כשהאויב מנשק אותך לא יכול להגן על עצמך והסכנה שתתחבר איתו!!! ובאותו זמן תהפוך להיות חלק ממנו שזה "הנשיכה" הגדולה ביותר.

מציאות זאת מוכחת לדורות. כשעם ישראל התחבר לגויים והפך להיות חלק מהם הוא פשוט נעלם! ההתבוללות נוגסת בעם ישראל יותר מהלחמות הקשות בהיסטוריה שהרי במשך הדורות עשרות מיליונים התבוללו כאשר הגוי – עשו – התנהג "כאחיי" ואז הוא כבר לא צריך להפעיל שום כח ואפילו לא לירות ירייה אחת וכבר אנחנו נופלים לרגליו ונעלמים. מפני מה עם ישראל לא גדל בכמות ב-70 שנה האחרונות? בגלל האחוזים הגבוהים של התבוללות וזה כתוצאה מכך שעשו מתנהג איתנו כמו אח.

שבת שלום ומבורך – אבנר קוואס

מה היתרון בלהיות זקן סנילי? שכל יום פוגשים בחברים חדשים..."

רופא השיניים שואל קשיש: "השיניים שלך כואבות גם בזמן

השינה?" הקשיש: "אני לא יודע, אנחנו לא ישנים ביחד..."

דיחה

"האדם עושה בלשונו יותר ממה שעושה בחרבו"

(החפץ חיים)

כתגם השבוע

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה למייל: betenuh@gmail.com

גיל ההתבגרות

דורנו דור אחרית הימים סובל משתי בעיות עיקריות – שלום בית וחינוך ילדים.
בעיית החינוך בדורנו הולכות ומסתבכות ואנחנו ההורים נשארים ללא כלום ויכולת לפתור אותם ולעזור להם במשך גדילתם.
אחד הבעיות הקשות והמורכבות ביותר הוא – משבר גיל ההתבגרות ואם נקרא לזה בשם אחד – מרד נעורים. כמעט שאין בית ואין משפחה שלא נתקלו בבעיות אלה. לפעמים זה עם ילד או ילדה אחת ולפעמים זה עם כולם לפי הסדר. גיל הבגרות שהוא גיל הבחורות טומן בתוכו הרבה תהפוכות ומשברים שאיתם צריכים להתמודד.
הגילאים הקשים ביותר הם: 15, 16, 17. קוראים לזה היום – "גיל הטיפש עשרה". בגילאים אלו בדרך כלל ישנה מרידה חזקה בהורים, במורים, ובכל דבר חשוב. הבחורים בגילאים הללו פורקים עול מי פחות ומי יותר והגרוע ביותר שהם מתחילים להתקרב לרחוב ששם הסכנות נקדים ונאמר מספר אקסיומות וכללים שאיתם נצמד לאורך כל הדרך ומהם נלמד לקחת את המשבר הזה בפרופורציות הנכונות.

- א. הנערים והנערות בגיל הזה הם בגיל הבחורות. המילה בחור או בחורה טומנת בתוכה את המילה – בחירה. יש להם בחירה חופשית להחליט על עצמם. הם הגיעו כבר לגיל הבר מצוה או הבת מצוה ושם נתנה להם התורה כח לבחור בטוב או ברע.
לאור זה אנו ההורים צריכים לדעת שאין לנו שום אפשרות לשלוט על בחירה של אנשים אחרים! אדם בא לעולם הזה כדי לבחור להתלבט ולהחליט על דרכו. אנחנו ההורים יכולים לדבר, לנסות לשכנע, להסביר, אבל לא להכריח.
- ב. צריכים לדעת שבגילאים אלו אין כל כך מה לחנך אלא בעיקר לשים לב לא לעשות טעויות. גילאי החינוך כבר עברו וכעת הם ברשות עצמם. תפקידנו ללוות אותם עד שיעברו את הגילאים הללו בשלום.
- ג. גיל ההתבגרות כשמו כן הוא, הוא קיים רק בתקופת הבגרות ואחר כך הוא חולף.
זה דומה לאבעבועות רוח, הם מופיעות ואח"כ נעלמות, רק צריך להזהר שלא "לגרד", אותם אלא יש לטפל בהם בעדינות עד שהם יעברו. כן הדבר בגילאים אלו – לא להיכנס איתם למהלך של – "ראש בראש", אלא לעבוד איתם נקודתית.
- ד. בעיות גיל ההתבגרות יכולים להופיע מגיל – 11/12 ועד גיל 30! כמוכן שהרוב המכריע הוא בגילאי העשרה אבל יש יוצאים מן הכלל.

סיפור לשבת

הרב עבדאללה סומך זצ"ל

בבעיר בגדד יהודי אחד התאסלם והעליל עלילת שווא על יהודי אחר ותבע אותו למשפט. היהודי נשבע ויצא וכאי בדינו וזאת משום שידעו השופטים כי אצל היהודים אין דבר חמור יותר משבועת שקר. בראות המומר זאת, חמתו בערה בו והוא הלך למושל המוסלמי ואמר: "דע לך, אדוני המושל. אין כל ערך לשבועותיהם של היהודים, שכן ביום המקודש ביותר שהוא יום הכיפורים, הם מבטלים את כל השבועות שישבעו", וכדי להוכיח את צדקתו, פתח את המחזור בתפילת "כל נדרי". כיוון ששמע המושל כך, ציווה להביא לפניו את רבם של היהודים כדי שייתן הסבר לכך.
לצורך זאת, נשלחו שלושה שוטרים בפקודת המושל. הם הגיעו לבית-המדרש "בית זילכה" ופנו בשאלה לאחד התלמידים: "היכן יושב הרב?". התלמיד הצביע על אחד החדרים בו ישב ר' עבדאללה סומך עם תלמידיו ולימדם. שלושת השוטרים עמדו בפתח החדר, אולם מראהו של הרב הבהיקו כאור הרקיע. השוטרים לא ההינו לגשת אל הרב ולבסוף שבו על עקבותם כלעומת שבאו. הם ניגשו למושל ואמרו לו כי רב היהודים אינו ילוד אשה והוא מלאך ה', ואין הם יכולים להביאו. המושל נזף בהם קשות ושלח שלושה שוטרים אחרים להביא את הרב. שלושת השוטרים האחרים אף הם לא העיזו להכנס אל הרב. הם כתבו על פתק כי המושל מבקש ממנו להתייצב לפניו ושלחו את הפתק באמצעות אחד התלמידים.
הרב יצא מבית-המדרש לכיוון ביתו של המושל. בראותם זאת, כל חכמי הישיבה התלוו לרב. וכל מקום בו הרב עבר, הצטרפו יהודים רבים. עד מהרה השתרכה אחרי הרב שיירה רבת משתתפים של אלפי אנשים. כאשר המושל הציץ מחלונו, הוא נדהם לראות את כל הצועדים אחרי רבם, ולמראה קלסתרו של הרב, רעד וחלחלה אחזו בו.
כשנכנס הרב אל המושל, המושל התנצל בפניו על שהטריחו לגשת אליו. בנוסף, התיישב לשאול את הרב ובמקום זאת פנה לאחד התלמידים וביקש ממנו להסביר לו את פשר התפילה ביום הכיפורים. התלמיד הסביר בטוב טעם כי הביטול יכול לחול רק על שבועה בשגגה וגם לא על ענייני ממונות בין אדם לחברו. מאותו יום הפך המושל למעריצו הגדול של ר' עבדאללה.

בשנת 1988 פרצה מגפה הגורמת לאדם להקיא על לצאת נשמתו. מגפה זו לא פסחה על ר' עבדאללה סומך ובליל שבת קודש י"ח באלול הרב 89 השיב את נשמתו לברואו. מאחר והמגפה עוד השתוללה, נאסר ע"י הממשלה לקבור את הרב ליד קברות אבותיו.
יחד עם זאת, המושל התיר לקבורו בחצר "יהושוע כהן גדול" (במקום זה היה גם ציונו של הרב יעקב הרופא, רבו המובהק של ר' עבדאללה) ואף נתן רישיון בכתב על כך. כל יהודי בגדד ליוו את רבם בדרכו האחרונה כשהם ממררים בבכי רב.
לפתע, הופיעה קבוצת מוסלמים כשבראשם מנהיגם צורר היהודים בשם "זיבג" שהיה המוכתר של המחוז ודרשו מן היהודים להסתלק מן המקום. גם כשהראו את הרישיון המיוחד שקיבלו מאת המושל, לא נרגעו המוסלמים והחלו מכים את היהודים עד זוב דם.
בינתיים, טיפסו שישה יהודים אמיצי לב מעל החומה הגבוהה שהקיפה את חצר "יהושוע כהן גדול" וקברו את רבם. המוכתר "זיבג" הפץ עלילת רשע בה טען כי היהודים היכו את המוסלמים וחיללו את דתם. המושל, שהוא בעצמו נתן את הרישיון לקבור את הרב, התכחש בראותו את כל המהומה ואף הגדיל לעשות וציווה לאסור את ראשי הקהל. ההמון המוסלמי, בראותם כי הותרה הרצועה, החלו להתנפל על בתי היהודים תוך כדי שהם חומסים ובוזזים מכל הבא ליד.
בסופו של דבר, רבני בגדד הריצו מברקים מן העיר הסמוכה (וזאת משום שהמושל שם ידו על כל המברקים שנשלחו מבגדד) אל קהילות ישראל בכל הארצות בכדי שיפעילו את כל הקשרים להפסקת ההתעללות. ממשלת בריטניה שלחה התראה חריפה לשולטן "עבד אל-חמיד" ואף איימה כי אם לא תופסק מיד ההתעללות ביהודים תאלץ בריטניה להפעיל כח צבאי.
האיום פעל ולאחר חקירה מקיפה הודח המושל ממשרתו, אולם במקביל כדי להרגיע את חמת ההמון המוסלמי, יצאה הוראה כי יש להעביר את 84- הרב מקברו לבית-העלמין שליד בגדד. כשפתחו את הקבר, כולם נדהמו לראות כי גופו הקדוש היה שלם ונקי כביום הטמנתו על אף שעברו כ ימים מאז.
באותו מעמד, ראש הצבא המוסלמי ירד מעל סוסו ופקד על כולם ללוות את הרב רגלי. מסע ההלוויה נמשך שעה ארוכה כשהכל משיחים במאורע המופלא. רבים מהמוסלמים שהיו עדים למחזה- התגיירו. (עין חמד)

להזמנת הרב להרצאות וכנסים

ניתן ליצור קשר בטלפון
1599-59-59-39

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים?
מרגישים שאינכם מתאימים?
הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית חינוך ילדים,
הדרכת חתנים/בלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של
ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חינוך עכשיו - 1599-59-59-39

